SZENTÓRA

"Nem birtatok egy órát virasztani velem"

Örökös szt. kilenced az
Oltáriszentség imádására.

ST. STEPHEN'S PARISH
Corner Mary and Barton Streets, Hamilton, Ont., Canada

Imprimi potest:

Fr. Daniel Lutz, O.M.C.

Minister Provincialis

Syracuse, Feb. 18, 1945

Imprimatur In Annuntiatione

B. Mariae Virginis,

die 25 Martii 1945

✠ J. F. Ryan

Episcopus Hamiltonensis

AHOL csak egyetlen egy tabernakulum van a világon, amelyben ott fekszik egy konszekrált szent Ostya, vagyis az Euchrisztia, ott jelen van Krisztus, köztünk él Krisztus, — nem az emléke, nem a jelképe, hanem maga az élö Jézus Krisztus, ami isteni Megváltónk. Ugyanaz a Krisztus, aki valaha Palesztina utjain járt, ugyanaz folytatja köztünk áldott életét kitárva két karját, szol felénk: "Jojjetek hozzám mindnyájan kik elfáradtatok és meg vagytok terhelve, és én felüditlek titeket". Bárcsak gyakran mennénk hozzá mert ilyenkor velünk is megtörténik, ami a napkeleti három királlyal történt. Nehéz, fárasztó utakon mentek a kis Jézus imádására, mikor aztán kiöntötték lelküket a betlehemi Kisded elött, azt irja rólük a Szentirás, hogy "más uton térének vissza országukba" (Máté 2, 12.)

Mi is más uton fogunk eljönni a szentségimádásból. Odamenet szomoruak voltunk, mikor elmegyünk, megkönnyebültünk. Odamenet fáradtak voltunk, most kipihentek. Odamenet gyengék, most erösek. Odamenet küszködök, most győzök.

Mikor felállunk egy jól végzett szentségimádásból, érezzük, mint vált rajtunk is valóra a Zsoltáros imája: "Járjak bár a halál árnyékában, nem félek semmi bajtól sem, mert te velem vagy" (Zsolt. 22, 4.)

Hogyan végezzük a szentségimádást?

Ebben a füzetben az imádságok gondosan vannak összeválogatva. Ezeknek elvégzése azonban egy órát vesz igénybe. Ha csak rövid percek állanak rendelkezésünkre vagy pedig szentségimádás alatt saját gondolatainkat használjuk akkor a következő sorrend tartassék be:

1. Ahogy átléptem a templom küszöbét és keresztet vetettem magamra a szenteltvizzel és helyemhez értem, mielött azt elfoglalnám, legelsö mozdulatom a térdhajtás. Térdet hajtok az Oltáriszentség felé és néhány, szivből jövö, meleg gondolattal, esetleg meleg szóval üdvözlöm.

2. Mielött bármibe is kezdenék felinditom rendithetetlen hitemet hogy most egészen az Isten közelében vagyok.

3. Imádom az Istent. Még az angyalok is megremegnek Isten szine elött és csak ezt tudják mondani: "Szent, szent, szent a seregek Ura, Isten"; mondhatnék-e hát én, a kicsinyke ember, mást az Oltáriszentségben magát elzáró önkéntes fogságba vetö Krisztus elött?

4. Az imádást kövesse a hálaadás, "Dehát mit köszönjek meg Istennek?" kérded talán. Ah mennyit! de mennyit! Köszönd meg, hogy földi életet adta s a földi élet által az örök élet lehetöségét. Köszönd meg hogy megtartja életedet. Hogy katholikus vallásban születtél stb. Mindent neki köszönhetsz!

5. Fájdalom azonban nemcsak köszönni valónk van, hanem jóvátenni valónk, engesztelni valónk. A hálaadást tehát természetszerüleg egészitsük ki engesztelléssel is.

6. A szentségimádás utolsó része: a kérés. Nem fogunk rosszul járni ha nem a mi saját ügyeink és kéréseink lesznek az elsök, hanem elöször másokért imádkozunk.

7. Bezárom a szentséglátogatásomat. Még egyszer ránézek az oltárszekrényre, keresztet vetek, térdet hajtok és megyek ki az utcára.

SZENTÓRA

Ének. Szent vagy, Uram, szent vagy, — Minden fölött szent vagy;—Jézus kenyér színében— Az Oltáriszentségben.

Elökészitö imádság.

Pap. Nyisd meg Uram, ajkaimat szent neved dicséretére.

Hivek. Tisztitsd meg szivemet minden hiu és vétkes gondolattól, | hogy tisztelettel, figyelemmel | és áhitattal tarthassam meg az imádási órát | és hogy meghallgatásra találjak szent szined elött.

Pap és hivek együtt mondják: Jézusom az Oltáriszentségben, | felajánlom ezt az imádási órát elsösorban lelkem üdvösségeért, | hogy mindig ment maradjak a halálos bünöktöl, | hogy rajtam a te legszentebb akaratod teljesüljön, | hogy nap-nap után növekedjem a legméltóságosabb Oltáriszentség megismerésében és szeretetében | egykor téged szinröl szinre szemlélhesselek az égben.

Felajánlom ezen órát az anyaszentegyház javára | és különösen a mi egyházközségünk javára | hogy abban az Oltáriszentség tiszteletét felvirágoztatni méltoztassál; | esedezem ezen plébániáért: | a gyermekekért, | hogy ártatlanságban növekedjenek, kegyelemben és bölcsességben gyarapodjanak; | az ifjakért és hajadonokért, | hogy jámborul és tisztán éljenek és minden kisértések között állhatatosak maradjanak; | a házastársakért, | hogy békében éljenek, kölcsönösen egymásnak épülésére szolgáljanak, | hogy gyermekeiket Isten szive szerint neveljék; | az öregekért és betegekért, | hogy csak az örökkévalókat keressék s szenvedéseiket Isten iránt való szeretetből türelmesen viseljék, | a haldoklókért, | hogy győzedelmeskedjenek utolsó harcukban; | a bünösökért, hogy megtérjenek, | imádkozom a mi lelkipásztorunkért, | hogy Isten akarata szerint müködjék | és a gondjaira bizott nyájjal együtt eljuthasson az örök életre; | tisztitótüzben szenvedö lelkekért, | hogy minél elöbb megszabaduljanak, |a plébánia minden anyagi és lelki szükségleteiért | a lelkipásztor szándéka és végül az én saját szándékom szerint. **(Szünet. Gondolkozzál röviden afölött amiért ezen ájtatosságot különösen felajánlani ohajtod.)**

Pap. Nyisd meg, Uram ajkaimat.

Hivek. És szám hirdetni fogja dicséretedet.

Pap. Isten figyelmezz segitségemre.

Hivek. Uram siess segitségemre.

Pap. Dicsöség az Atyának és Fiunak és Szentléleknek:

Hivek. Miképen kezdetben vala most és mindörökkön örökké. Amen.

A hit felkeltése Imádás.

Pap és hivek együtt mondják: Az Ur azon éjjel, midön elárultaték, | vevé a kenyeret, hálát ada, megtöré és mondá: | "Vegyétek és egyétek, ez az én testem, mely értetek adatik; | ezt cselekedjétek az én emlékezetemre." |

Azonképen vevé a vacsora után a kelyhet is és mondá: | "Igyatok ebböl mindnyájan, mert ez a én vérem, | amely kiontatik értetek a bünök bocsánatára."

Édes Üdvözitöm, | meg nem foghatom szeretetedet, amely ara birt, | hogy nekünk a legméltoságosabb Oltáriszentséget | és abban önmagadat valósággal és lényegileg adjad!

Édes Jézusom, | erősenés tántorithatatlanul hiszek e nagy titokban; | hiszem mindazt, amit az egyház, az igazság oszlopa és erössége | ezen szentségröl tanit.

Föltétlenül hiszem, hogy a szentmisében az átváltozáskor | a pap ezen szavára: "Ez az én testem", | a kenyér láthatatlan módon a te

valóságos testeddé; | ezen szavakra: "Ez az én vérem", | a bor a kehelyben a te szentséges véreddé változik.

Édes Megváltom, | hiszem, hogy az átváltozás után a kenyér és bor szine alatt igazán és valóban, | mint Isten és ember, testeddel és véreddel jelen vagy. | Szemeim ugyan csak a kenyér külsö szinét látják, | de hitem megismer alattuk, mint Uramat és Istenemet.

Hiszem erösen édes Jézusom, | hogy az Oltáriszentségben Istennek ugyanaz a fia vagy, | ki az Atyával és Szentlélekel mint Isten él és uralkodik | örökkön örökké.

Hiszem, hogy az Atya egyszülöttje vagy, | aki a idök teljében leszálltál a földre, | akit a napkeleti bölcsek imádtak, | Názaretben növekedte kedvességben és bölcsességben.

Erösen hiszem, hogy ugyanaz az Ur Jézus vagy itt, aki három évig tanitottad az embereket, | aki meggyógyitottad a betegeket, | aki feltámasztottad a halottakat | és aki a mi üdvösségünkért a kereszten meghaltál.

Hiszem, hogy ugyanaz a szent Sziv van jelen az Oltáriszentégben, melyet átszurt a katona lándzsája; | ugyanazok a szemek, melyek könnybeborultak értem a Golgotán; | ugyanazok az áldott kezek, melyekkel annyi jót cselekedtél: | ugyanaz a szent vér, melyet kiontottál értem a kereszten.

Ó valóban hatalmas csodát müvelö szavak: Ez az én testem. Ez az én vérem! | Az ég és föld bámulja e szavak hatalmát | és az angyalai leborulva imádnak téged a legméltóságosabb Oltáriszentségben.

Pap. Határtalan köszönet neked szeretett Megváltóm ezen kegyelmekben gazdag szentség szerzéseért, melyben szereteted összes kincsei megvannak. Én is az ég angyalaival együtt leborulok és mondom:

hogy ahány csillag van az égen,*
ahány szikra van a tüzben,
ahány vizcsepp a tengerben,
ahány porszem a földön,
amennyi virág van tavasszal, gyümölcs nyáron, levél összel, hópehely télen,
amennyi teremtett lény van az égben és a földön.

Mert minden imádásra és dicséretere méltó vagy, ó Isten báránya, édes Jézus, ki itt a kenyér szine alatt valosággal jelen vagy.

Pap. Dicsöség az Atyának és Fiunak és Szentlélekistennek.

Hivek. Miképen kezdetben val a, most és mindörökkön örökké Amen.

*Annyiszor áldassék és dicsöitessék
A legméltoságosabb Oltáriszentség!

Pap. Örök dicséret és örök hála, örök szeretet és örök imádás neked részemről és minden ember részéről, minden helyen, minden időben örökön örökké. Amen.

Ének. Ó égből szállott kenyér, értünk ontott drága vér! Hittel áldunk és imádunk, bár az elme föl nem ér. (Ismét: Hittel áldunk . . .)

A remény felkeltése; bizalom.

Pap és hivek együtt mondják. Jézusom, remélek tebened, mert te végtelenül hü és irgalmas vagy. | Te magad mondtad: | Jöjjetek hozzám mindnyájan, kik fáradoztok és terhelve vagytok és én megenyhitlek titeket | és ugyancsak: | "Aki eszi az én testemet és issza az én véremet, örökké élete vagyon | és én feltámasztom öt az utolsó napon."

Bizalommal járulok azért én is tehozzád Istenem, | mint beteg jövök hozzád, orvosomhoz, | mint tisztátlan a tisztaság kutfejéhez, | mint vak az örök fényesség világosságához, | mint szegény koldus a menny és föld Urához.

Uram nincs senki, aki segitene rajtam! | Egyedül neked van hatalmad rajtam segiteni; | egyedül te vagy a szeretettel teljes és te könyörülni fogsz én rajtam. | Ime gyermeki bizalommal térdelek szentségházad elött! | Te jól ismered lelkem legmélyét. | Elötted ismertesek

szivem legtitkosabb ügyei is: | segits rajtam, Uram, | vigasztalj meg bánatomban, üdits fel szegénységemben.

Remélem töled édes Istenem, hogy megbocsátod büneimet. | Te magad mondottad, hogy nem akarod a bünös halálát, hanem hogy megtérjen és éljen. | Te vagy a jó pásztor, aki felkeresed az elveszett juhot és váladon viszed a nyájhoz vissza: | aki életedet adod juhaidért.

Remélem, hogy megadod szent szivednek böséges kegyelmét, | hogy mindig jobban tudjalak szeretni. | Öt szent sebedből, az Oltáriszentségből áraszd ki reám szent kegyelmedet, | hogy megszenteljen engem ebben az életben és boldoggá tegyen az örökkévalóságban.

Remélem, Jézus szent Szive, hogy nem hagysz el testi, lelki szükségemben. | Minden bizalmamat te beléd helyezem, | fejemet kezedbe teszem le, te rád bizom testemet, lelkemet.

Remélem, Uram, hogy velem leszel majd halálküzdelememben | és átöleled irgalmad karjaival lelkemet. | Te vagy a haldoklok reménye, | aki átsegited lelkünket az örök életre.

Remélem, Jézusom, hogy örökké boldoggá teszel, | mert örök boldogságra teremtettél és azt nekem megigérted.

A szent reménység az én legkedvesebb dicsénekem, | öröme szivemnek, koronája hitem-

nek, forrása szeretetemnek. | Benne birom a mennyei dicsöség kincsét és váltságát, | a remény által téged birlak dicsöség, királya | mert te vagy Uram az én reménységem, | legfőbb javam, most és mindörökké. Amen.

Pap. Ebben a szent reménységben bizakodva könyörgök hozzád:*

Jézus sz. Szive add meg mindnyájunknak hathatós kegyelmedet!)

Jézus sz. Szive szerezz családjainkban békességet!

Jézus sz. Szive légy fáradalmainkban enyhülésünk, szenvedéseinkben vigasztalonk!

Jézus sz. Szive, légy biztos menedékünk az az életben, de főképen halálunk óráján!

Jézus sz. Szive, támogass minden ügyeinkben böséges áldásoddal!

Jézus sz. Szive, leljék benned a szegény bünösök az irgalmasságnak feneketlen tengerét!

Jézus sz. Szive, gyulaszd szent buzgalomra a lanyhákat!

Jézus sz. Szive vezesd gyors léptekkel a buzgó lelkeket a tökéletesség ösvényein!

Jézus sz. Szive, áld meg és oltalmazd mindazon házakat, amelyekben szent képedet különös tiszteletben tartják!

*Uram, hisz megigérted ezt!

Jézus sz. Szive, segits a lelkek üdvén fáradozokon oly hathatos kegyelemmel, hogy a legmegátalkodottabbak sziveket is birják meglágyitani.*

Jézus sz. Szive, mindazoknak, akik kilenc egymásután következö hónap elsö péntekén megáldoznak, add meg a végsö állhatatosság kegyelmét: ne egedd, hogy szentségek nélkül muljanak ki s légy haláluk órájában biztos menedékük.

Jézus sz. Szive, győzz és urakodjál a satánnak és minden ellenségeid fondorlatának ellenére!

Uram Jézus, légy életünk védelmezöje, gyarlóságunkban támaszunk, vétkeinkért kiengesztelönk s fogyatékos erényeink pótolója, de legfökép légy halálunk óráján biztos menedékünk. Amen.

Ének. Ó szeretet szent emléke, Jézus szent teste s vére, — ki jelen vagy az oltáron — Lelkünknek élelmére; — Vedd szivünk mély imádását, — Lelkünk erös fogadását. — Hálaadásul, viszonzásul Neved dicsöségére.

(Ismétlés: Vedd. . .)

Szeretet felkeltése.

Pap és hivek együtt mondják: Szeretet Istene, határtalan szeretetre méltó Jézus, | mondd

*Uram, hisz megigérted ezt!

meg nekem, mit nem müveltél még, hogy magadnak szeretetünket kiérdemeljed? | Nem volt elég emberré lenned, magad minden nyomornak alávetned; | nem irtóztál érettünk kimindhatatlan kinokat szenvedni, véredet ontani, | a fájdalmaktól kimerülten gonosztevö gyanánt a keresztfán meghalni; | te még azonfelül a kenyér alakjában rejtöztél, hogy lelkünknek eledele lehess | és egyenkint mindnyájunkkal egyesülhess; | te szüntelen feládozod magad értünk, hogy érdemeidet réank ruházzad | s örök életre érdemesits minket; | te testvéri szeretetre méltatsz | és édes anyádat anyánkul adod, hogy kegyelmedröl biztosits.

1. Jézusom, szeretlek téged a te szent megtestesülésedért.

Az angyalok öröménekkel hirdették születésedet, | a pásztorok legalázatosabb szeretetben imádtak téged | és a napkeleti bölcsek neked, mint királyuknak hódoltak s neked ajándékot hoztak.

Te pedig, kiben kezdettöl az istenség teljesége lakozott, | már akkor, amikor ott feküdtél a jászolban, elöre láttad a zsidok hálátlanságát, | Herodes üldözését, keserves szenvedéseidet és halálodat; | láttad azt is, hogy sokan nem fognak hinni az Oltáriszentségben.

És te mégis rászántad magad, hogy az emberi természetet fölvegyed | és isteni méltó-

ságodat oly sok szenvedésnek alávessed.

Ó megmérhetetlen szeretet, mely téged arra ösztönözött, hogy kis gyermekké légy! | Jézusom minél kisebb lettél értem, annál drágább vagy nekem. |

Ó, ha látnám szentséges Szivedet, bizonyára a szeretet lángjaitol lenne az körülvéve! | Hisz ugy szeretted a világot, hogy magadat adtad érte, | hogy mindaz, aki tebenned hisz, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. | Mikor az istenség teljességében és fényében voltál, kiüresitetted önmagadat, | emberi alakot vettél fel magadra, csak hogy testvérünk lehess és szenvedni tudj az emberekért.

Édes Jézusom, add, hogy én téged nagyon, szerethesselek. | Gyujtsd meg és éleszd bennem a szeretet tüzét, hogy egyedül neked éljek | és egykor veled teljesen egyesüljek, miként te a emberi természettel egyesültél, | ki mint Isten élsz, uralkodol mindörökkön örökké. Amen.

2. Jézusom, szeretlek téged a te szent szenvedésed és kereszthalálodért.

Ha lehullana a szent ostya fehér fátyola, látnám a te szent Szivedet, mint töviskoronával van az körülvéve. | Látnám szentséges Szivedet, amelyet a katona lándzsája nyitott meg egykoron s amelyből értem hullott utolsó csepp

véred. | Ha megjelennél elöttem Jézusom, öt piros rózsa lenne szent testeden, | a te hü szerelmed örök bizonysága.

Ó Uram fáj lelkem ha elgondolom, hogy mivel viszonoztam a te szeretetedet. | Eljöttél és barlangba szorultál; | körülnéztél és Egyiptomba futottál. | Egyszer indultam eléd pálmaágakkal s te sirtál: | egyszer biztad magadat rám s Barabást választottam, | egyszer akartam koszorut kötni neked s tövisböl kötöttem; | egyszer tünt fel, hogy anyád is van s fájdalmas anya lett belöle; | egyszer kértél inni ecetet nyujtottam. | Ó, ki hitte volna, hogy ez legyen a sorsod? | S ott függtél aztán a kereszten. | Kitárt karokkal s nyilt ajakkal akkor is értem imádkoztál, hütlen gyermekedért. | Ó Uram Jézusom, mibe kerültem én teneked s hogy gondoztál te engemet! | mivel viszonozzam, hogy hálájam meg Uram a te igen nagy jóságodat?

Szivem tuláradó szeretetével borulok a te lábad elé; | sebeidet könnyeimmel öntözöm s magamat teljesen teneked átadom. | Óh édes Jézus, óh kegyes Jézus, óh irgalmas Jézus, imádlak lelkem mélyéből, | szeretlek tiszta szivemböl, | neked élek, neked halok, tied vagyok életben és halálban. Amen.

Vonj magadhoz én édes királyom, | ki azt mondtad, hogy mindeneket magadhoz vonzasz,

ha a keresztfán felmagasztaltatol.

Karolj át, lelkem jegyese, hogy örökre a tied legyek! | Tarts átölelve a kereszten, | rejts el sebeidbe én reményem, nyulgalmam, békém, szerelmem, boldogságom mindörökre. Amen.

3. Jézusom, szeretlek téged a legméltóságosabb Oltáriszentség szerzéséért.

Uram, milyen édes a te lelked, | te — hogy fiaid iránt való édességedet bebizonyitsad, nekik menyből a legkedvesebb kenyeret adtad, | az éhezöket betöltötted javakkal, a gögös gazdagokat üresen bocsátád el.

Nem volt elég, hogy hozzánk való szeretetből meghaltál, | nem tudtál megválni tölünk s azért az Oltáriszentségben itt maradtál közöttünk. | Szivbeli örömem az emberek fiaival lenni — mondottad. | Mily kegyesség és mily szeretet az töled Jézusom! | Adhattál-e már nekünk szeretetben nagyobbat, mint mikor önmagadat adtad az Oltáriszentségben?!

Áldott légy, Uram és Istenem, kimondhatatlan szeretetedért, mellyel az Oltáriszentséget szerezted, | hogy veled itt és majd az örökkévalóságban egyesüljünk. |

Áldott légy Jézusom azon örömért, mellyel az utolsó vacsorán a kenyeret kezedbe vetted, | szemeidet a menyei Atyához emelted, neki hálát adtál, | imádandó szavaddal a kenyeret saját

testeddé változtattad s magad tanitványaidnak lelki táplálékül nyujtottad.

Áldott légy mennyei kenyér! | Te a lélek tápláléka, a haldoklok eledele, kiválasztottak örök gyönyörüsége vagy.

Mint a szarvas a üditö vizforráshoz, ugy kivánkozik utánad a lelkem, Istenem. | Szomjuhozik lelkem az erös, élö Istenhez, mikor jelenek meg az Isten szine elött?

Jézusom, szerelmes Istenem, | az én végcélom és mindenem, nagy az én vágyódásom, hogy egyesüljek veled!

Pap. Jézus Szivének imádsága,*
Jézus Szivének emésztö szeretete,
Jézus Szivének tevékeny buzgósága,
Jézus Szivének elégtétele,
Jézus Szivének hálaadása,
Jézus Szivének szilárd bizodalma,
Jézus Szivének buzgó imádása,
Jézus Szivének beszédes hallgatása,
Jézus Szivének aláztossága,
Jézus Szivének engedelmessége,
Jézus Szivének békéje és szelidsége,
Jézus Szivének kimondhatatlan jósága,
Jézus Szivének mindent átölelö szeretete,

*Egyesülök veled!

Jézus Szivének mélységes áhitata,*
Jézus Szivének gyöngéd gondoskodása a bünösök megtéréséért,
Jézus Szivének belsö egyesülése a menyei Atyjával,
Jézus Szivének szeretete, fogadd el kegyesen szivemet és add, hogy töled soha többé el ne szakadjak. Amen.

Ének. Ó szentséges, kegyességes üdvözitö Jézusunk, dicsértessél tiszteltessél, mi megváltó Krisztusunk; — Jöjj be szivünk hajlékába, megtérö lelkünk házába, ott nyugodjál, ott lakozzál s tölunk ne távozzál. (Ismétlés: Jöjj be szivünk . . . .)

(Rövid Szentbeszéd következik).

Engesztelés. Felajánlás.

Pap és hivek együtt mondják: Kegyes Jézus, a te szent szined elött leborulok s legmélyebb hodolattal és bizodalmas szivvel imádlak, | hogy némi, habár csekély elégtételt nyujtsak a számtalan bántalomért, melyekkel az emberek szereteted e titkában illetnek.

Isteni Sziv, mely az embereket annyira szeretted, hogy életedet adtad szereteted bebizonyitására, | de mily kevés szeretetet tanusitanak ök te irántad.

*Egyesülök veled!

A legtöbb ember részéről csak hálátlanságot, hidegséget és közönyösséget tapasztalsz.

Te mindent megtettél, hogy az emberek szivét magadhoz vonzzad, | de ök elforditják szivüket töled és az imádandó Oltáriszentség ellen a legnagyobb szentségtörésekkel vétkeznek.

Még azok is, kik kiválóan neked vannak szentelve, | megsebbesitik isteni Szivedet büneik és vétségeikkel.

Könyörülj rajtunk, Istenünk | és bocsásd meg az egész kereszténységnek ellened elkövetett összes büneit.

Bocsásd meg Uram, mindenekelött az én büneimet, | melyekkel téged legföbb Atyámat megbántottalak.

Ó Istenem, szent malasztodat elvesztettem, | könyörülj rajtam!

Ó Istenem, a poklot megérdemeletem, | könyörülj rajtam!

Ó Istenem, a keresztfán meghaltál értem, | könyörülj rajtam!

Ó Istenem, szivedet megsebesittem, | könyörülj rajtam!

Szivemböl szánom és bánom minden bünömet, | mert azokkal téged végtelenül jó és szeretetreméltó Istenemet megbántottalak. | Erösen fogadom, hogy többet nem vétkezem.

Pap. De imádni és egesztelni akarlak édes Jézusom, azokért a bántalmakért is, melyekkel az emberek téged illetnek s azt akarom, hogy mindazt a bántalmat Isten iránt való hüségben és szeretetben jóvátegyem.

Igen, én igérem, hogy
Minél inkább káromolják szent titkaidat,

Hivek. Én annál erösebben hiszek bennök ó Jézus isteni Szive!

Pap. Minél inkább törekszik a hitelenség hogy halhatatlan reményeinket elrabolja tölünk,

Hivek. Én annál inkább remélek benned, ó Jézus Szive, emberek egyetlen reménye;

Pap. Minél inkább ellenszegülnek a szivek a kegyelem hivásának,

Hivek. Én annál inkább szeretlek téged, ó Jézusnak végtelenül szeretetre méltó szive!

Pap. Minél inkább támadja istenségedet a hitetlenség,

Hivek. Én annál inkább imádlak téged, Jézus isteni Szive!

Pap. Minél inkább elfeledik és megszegik szent parancsaidat,

Hivek. Én annál inkább meg akarom tartani azokat, ó Jézus legszentebb Szive!

Pap. Minél inkább nem tisztelik és elhanyagolják szentségeidet,

Hivek. Én annál inkább akarok azokkal szeretettel és tisztelettel élni, ó Jézus nagylelkü Szive.

Pap. Minél inkább félreismerik a te imádásra méltó erényeidet,

Hivek. Én annál inkább fogok törekedni, hogy gyakoroljam azokat ó Jézus Szive, minden erény példaképe!

Pap. Minél inkább fárad a pokol a lelkek romlásán,

Hivek. Annál lángolobb legyen az én buzgalmam az ö megmentésükre, ó Jézus legszentebb Szive, lelkek kedvelöje!

Pap. Minél inkább törekszik az élvezetvágy és kevélység, hogy az önmegtagadást és kötelességteljesitést kiirtsa,

Hivek. Én annál inkább ragaszkodom hozzá, áldozat és önmegtagadás szelleméhez, ó Jézusnak gyalázattal elhalmozott Szive!

Pap. Minél hevesebben zudul a pokol hatalma anyaszentegyházad ellen,

Hivek. Én annál inkább ragaszkodom hozzá, ó Jézus hüséges Szive!

Pap. Minél jobban fellázad a világ a tévmentes pápa ellen,

Hivek. Én annál inkább hallgatok reá gyer-

mekded hittel | és annál alázatosabb odaadással követem végzéseit, | ó Jézus Szive, örök bölcsesség!

Pap. Minél inkább elkülöniti egymástól az embert az önzés büne,

Hivek. Annál erösebben akarom én embertársaimat szeretni, Jézus édes Szive!

Pap. Jézus isteni Szive, Istenünknek Szive, adj nekem oly erös és hathatos kegyelmet, hogy mint anyaszentegyházad hü gyermeke, apostolod legyek e világon és koronád az örökkévalóságban. Amen.

Ének. Jézusom, add énnekem szentséges Szivedet; — Mely engem oly végtelen mértékben szeretett: — Bünös, fásult lelkemet hadd gyulassza lángra, Szeretö szent Szivednek, üdvözitö lángja. (Ismétlés: Bünös, fásult lelkemet . . .)

Kérések.

Pap és hivek együtt mondják. 1. Jézusom könyörgök mindenekelött önmagamért. | Te mondád és a te szavad igazság: | "Valamit kérendetek az Atyától az én nevemben, megadja nektek." | Én a legmélyebb tisztelettel és szent nevedben kérlek téged, adj nekem tökéletes szeretetet, | öszinte alázatosságot, szeplötelen tisztaságot | s add meg nekem mindazon kegyelmeket és erényeket, | melyek-

nek elmulasztásával eddig oly sokszor megbántottalak.

Adj nekem büneim fölött igaz bánatot, | a könnyek és töredelem malasztját; | adj hosszu élete, hogy penitenciát tarthassak | és a boldog halálra készülhessek. Add azon komoly óhajtást, hogy mindenben teljesithessem szent akaratodat. | Kérlek Uram, adj kedved szerinti szivet, | hogy semmit se szeressek, csak téged, | hogy mindent elhagyjak, csak téged megtalálhassalak | s a világ szorakozásai és hiuságaitol egészen elkülönözve éljek. | Adj nekem föleg halálom óráján élö hitet, biztos reményt, lángoló szeretetet, | hogy tiszta és nyugodt szivvel mondhassam: | A te kezeidbe ajánlom lelkemet, ó Uram, ki élsz és uralkodol örökkön örökké. Amen.

2. Imádkozom mások szükségeiért. | Irgalmasságnak Atyja Oltáriszentségben jelenlevö Ur Jézus, | könyörülj az egész világon, töltsd be azt hittel és tudománnyal. | A hittöl elpártolt nemzetségeket forditsd az igazságnak megismerésére. | El ne vesszenek, Uram annyi képmásaid. | Nézz irgalmas szemeiddel a földnek azon részeire, melyekre nem terjedt még el szent evangéliumod | s megszánván öket, küldj hozzájuk olyan munkásokat, kik megismertetnek téged egy élö és igaz Istent | és tetöled küldött Fiadat, a Jézus Krisztust. | Ne legyen

üres és haszontalan a te szent Fiadnak érettünk kiontott szentséges vére.

Siratom, Uram, szent szined elött tetöled elpártolt embertársimat | és ha lehetséges dolog volna, én hinnék tebenned mindnyájoknak értelmével, | szeretnélek mindyájoknak akaratával, | szüntelenül néked szolgálnék mindnyájoknak tehetségével. | De most nem használhatok nekik egyébbel, hanem fohászkodásaimmal, | siránkozó esedezéseimmel | és sürü óhajtásaimnak a te felséged elött való kinyilatkoztatásával.

Segisd Uram a szentséges római pápát, | a te helytartodat a földön. | Anyaszentegyházadnak fejét, | szent véreddel szerzett nyájadnak föpasztorát. | Add, hogy szóval és cselekedettel mások előtt tündököljon | s e szent vezérlésével az örök életre vigyen. | Terjeszd ki irgalmas szemeidet püspökünkre, | lelkipásztorunkra | Add, hogy ök só gyanánt legyenek a földön. | Világositsák a vakoskodokat | és hogy tisztaságban élhessenek, melyet kiván tölük az ö szent hivataluk.

Szent szined elött bemutatom, Uram, édes szüleimet, testvéreimet, barátaimat | és azokat, kik magukat az én imádságomba ajánlották és kikért ezen ájtatosságot felejánlottam **(Rövid Szünet)**. Add meg nekik szent akartod szerint mindazt ami az ő lelkük üdvösségével összefér.

Elődbe hozom, Uram, mindazokat akiket a háboru szörnyüsége megszomoritott. | Szánd meg az édesanyákat akik fiaikat siratják, | könyörülj a családokon azokon a milliokon, akik édesapjukat vesztették el. | Imádkozom a haldoklokért és azokért akik nagy szükségben vannak, | hogy a te kezeidből vigasztalást és segitséget vegyenek.

És hogy a keresztfán megfeszült és ellenségeiért könyörgö egyetlen egy Fiadnak nyomán lépdeljek | fejem meghajtásával alázatosan esedezem, Uram elötted minden ellenségeimért, hogy velük mindenben jót tégy: | hirem, nevemnek megrágalmázásaért adj nekik mindenekelött becsületet; | gyülöltségükért szent szeretetet, | ellenem elkövetett minden patvarkodásokért mind világi mind örök jókat.

Irgalmazz, én Uram Istenem, a purgatórium tüzei között nyomorgó lelkeknek. | Vigasztald meg öket szent angyalaiddal; enyhitsd kinjaikat | és a kitisztultakat ültesd az égi székekbe.

Litánia.

P. Uram, irgalmazz nekünk!

H. Uram, irgalmazz nekünk!

P. Krisztus, kegyelemezz nekünk!

H. Krisztus, kegyelmezz nekünk!

P. Krisztus, hallgass meg minket!

H. Krisztus, hallgass meg minket!

P. Menybéli Atya Isten*)
Megváltó Fiu Isten,
Szentlélek Uristen,
Szentháromság egy Isten,

Jézus Szive, az örök Atya Fiának Szive,

Jézus Szive, a Szüz Anya méhében a Szentlélektöl alkotott Sziv,

Jézus Szive, az Isten igéjével lényegileg egyesitett Sziv,

Jézus Szive, végtelen felségü Sziv,

Jézus Sziv, Isten szent temploma,

Jézus Szive, a magasságbelinek szent szekrénye,

Jézus Szive, Isten háza és a mennyország kapuja,

Jézus Szive, a szeretet lángoló tüzhelye,

Jézus Szive, az igazságosság és szeretet tárháza,

Jézus Szive, jósággal és szeretettel teljes Sziv,

Jézus Szive, minden erény mélysége,

Jézus Szive, minden dicséretre legméltóbb Sziv,

*)Irgalmazz nekünk!

Jézus Szive, minden sziv királya és középpontja,
Jézus Szive, melyben a bölcsességnek és tudománynak összes kincsei megvannak,
Jézus Szive, melyben az Istenség egész teljessége lakozik,
Jézus Szive, melyben a mennyei Atyának kedve telt,
Jézus Szive, melynek teljességéből mindannyian meritettünk,
Jézus Szive, az örök halmok kivánsága,
Jézus Szive, béketürö és nagyirgalmasságu Sziv,
Jézus Szive, dusgazdag mindazok iránt, kik hozzád folyamodnak,
Jézus Szive, az élet és szentség forrása,
Jézus Szive, vétkeinkért engesztelö áldozat,
Jézus Szive, gyalázatokkal tetézett Sziv,
Jézus Szive, gonoszságainkért megtört Sziv,
Jézus Szive, mindhalálig engedelmes Sziv,
Jézus Szive, lándzsával átdöfött Sziv,
Jézus Szive, minden vigasztalás kutfeje,
Jézus Szive, életünk és feltámadásunk,
Jézus Szive, békességünk és engesztelésünk,
Jézus Szive a bünösök áldozatja,
Jézus Szive, benned reménylök üdvössége,
Jézus Szive, benned kimulók reménysége,
Jézus Szive, minden szentek gyönyörüsége,

*)Irgalmazz nekünk!

Isten báránya, ki elveszed a világ büneit; Kegyelmezz nekünk, Uram!

Isten báránya, ki elveszed a világ büneit; Hallgass meg minket, Uram!

Isten báránya, ki elveszed a világ büneit; Irgalmazz nekünk!

P. Szelid és alázatos szivü Jézus,

H. Alakitsd szivünket te Szived szerint.

P. Könyörögjünk. — Mindenható, örök Isten! tekints a te szerelmes fiad szivére és mindama dicséretre és elégtételre, melyet a bünösök nevében irántad lerótt és nekik, kik irgalmasságodért esdekelnek, adj megengesztelödve bocsánatot ugyanazon szent Fiad Jézus Krisztus nevében, ki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egyetemben, Isten mindörökkön örökké Amen.

Ének. Tantum ergo Sacramentum — Veneremur cernui — Et antiqum documentum — Novo cedat ritui, — Praestet fides supplementum — Sensuum defectui.

Genitori Genitoque — Laus et jubilatio — Salus honor virtus quoque — Sit et benedictio — procedenti ab utroque — Compar sit laudatio. — Amen.

OLTÁREGYLETI TAGOK NAPI FELAJÁNLÁSA

Én, N. N. fölajánlom és átadom magam Jézus Krisztus Szentséges Szivének, fölajánlom személyemet, életemet, cselekedeteimet, nehézségeimet és szenvedéseimet, hogy igy a jövőben mindenem, ami vagyok s amim van, egyedül az Ő tiszteletére, szeretetére és dicsőitésére legyen szánva. Visszavonhatatlan elhatározásom, hogy egészen az Övé leszek, mindent Iránta való szeretetből teszek s teljes szivemből lemondok mindarról, ami ezen isteni Szivnek visszatetszhetnék.

Megválasztlak ennélfogva, Szentséges Szív, szeretetem egyedüli tárgyának, életem védőjének, üdvösségem zálogának, gyarlóságom s állhatatosságom támaszának, egész életemben elkövetett vétkeim helyrehozójának és biztos menedékemnek halálom óráján.

Kegyelmes és jóságos Szív, légy igazulásom a mennyei Atya előtt és forditsd el tőlem igazságos haragjának nyilait. Szerető Szív, Benned helyezem minden bizalmamat, gyarlóságom miatt ugyan mindentől félhetek, de a Te jóságodtól reménylek is mindent. Irts ki tehát mindent, ami bennem nincsen kedvedre vagy Veled ellenkezik. Vésd szivembe tiszta szeretetedet oly mélyen, hogy Rólad sohasem feledkezhessem meg, soha Tőled senki el ne szakithasson. Végtelen jóságodra kérlek, vésd magadba nevemet, mert akarom, hogy minden boldogságom és dicsőségem abban álljon, hogy szolgálatodban éljek és haljak meg. Amen. (300 n. b. Alacoque Szent Margittól.)